

Personer, der ansættes på en lokalkontrakt i en nyopkøbt virksomhed i udlandet, har ikke valgret, mens en person, der er udstationeret til selv samme virksomhed, har det. Det er absolut udtryk for en uberettiget forskelsbehandling. Det bliver jo dag for dag mere almindeligt i Danmark, at medarbejdere tager til udlandet for at dygtiggøre sig, og der er ingen tvivl om, at det i fremtiden vil blive ganske normalt.

Personer, der er i udlandet som en konsekvens af deres arbejde, bør ikke udelukkes fra den demokratiske proces. De skal selvfølgelig også have retten til at stemme i deres hjemland.

Der er som sagt tilslutning til forslaget.

Kristen Touborg (SF):

Forslaget handler om, at kredsen af personer, der ikke bor i landet, men bevarer deres stemmeret til folketingsvalg og folkeafstemninger, skal udvides til også at gælde personer, der i en periode ansættes lokalt i udlandet.

Forslagsstillerne ønsker, at det ikke kun er ansættelsesforholdet, der skal bestemme, om personen bevarer sin stemmeret, men om personen har en reel tilknytning til Danmark. Forslagsstillerne mener, der sker en uberettiget forskelsbehandling i dag, alt efter om man er udstationeret eller lokalt ansat, og mener endvidere, at disse personer udsættes for en vilkårlig afgørelse.

SF mener, at det vil være fuldstændig uigenkæmligt, hvilke kriterier der skal sættes for reel tilknytning til Danmark. Der lægges op til helt vilkårlige afgørelser, så SF kan ikke støtte forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti støtter naturligvis dette forslag, fordi vi er medforslagsstillere; det er jo ret logisk.

Jeg skal ikke gøre mig hundrede procent klog på, hvordan man kan skrue noget andet sammen end det, der eksisterer i dag. Men når jeg står i det store udland, hvilket jeg gør en gang imellem, møder jeg mange, specielt unge mennesker, der arbejder for virksomheder i udlandet, og jeg står meget, meget uforstående over for, hvorfor de er frataget deres mulighed for at stemme ved valg til Folketinget. Når jeg står og hører på deres beretninger, føler jeg en fantastisk sympati, for jeg føler, at de er lige så pæredanske, som jeg er, men bare de i en kortere periode arbejder i det store udland, fratages de muligheden for at stemme. Det er noget, der gnaver me-

get hårdt, kan jeg godt sige til indenrigsministeren.

Uanset hvordan man eventuelt kan gøre det, skal det være inden for grundlovens rammer, vil jeg gerne sige til hr. Klaus Hækkerup; det må stå helt fast. Men der er jo ingen, der kan lave en lov, der er i strid med grundloven. Det er formanden for Folketingets opgave at afvise et lovforslag, der eventuelt er grundlovsstridigt, så det går helt af sig selv. Det, vi taler om, er, i hvilken udstrækning indenrigsministeren eventuelt kunne se på det nuværende regelsæt, og i hvilken udstrækning man er i stand til at udvide det, så man imødekommer nogle af dem, der i hvert fald p.t. er ret så utilfredse.

Jeg vil sige åbent og ærligt, at med hensyn til folk, der tager til Solkysten og vil bo dér resten af deres liv, måske 20-25 år, kan jeg sådan set ikke se nogen grund til, at de måske skulle have valgret. Det er dem, der er ude i et rimelig midlertidigt tidsrum, vi taler om, og jeg håber, at indenrigsministeren trods alt, selv om regeringen har afvist forslaget, vil gå hjem og her i denne stille og rolige weekend sidde og tænke på, at der måske var lidt om det, nogle af dem, der var på talerstolen, talte om, og derfor måske vise en vis forståelse over for at få problemet løst.

Jeg kan i hvert fald sige én ting: Når vi har haft folketingsvalg, er der meget, der tyder på, at vi får en ny regering her i landet – noget tyder på det i hvert fald, men man skal aldrig være sikker, det skal man aldrig være med noget som helst. Men hvis vi får en ny regering, vil dette her forslag helt givet blive taget op.

Jeg er ikke jurist, men der må være nogle dygtige jurister, der nøjagtigt kan fortælle, hvor langt vi kan gå inden for grundlovens rammer, så vi anbefaler klart forslaget og vil i hvert fald håbe, at det på et tidspunkt bliver gennemført.

Arne Melchior (CD):

Grundlovens bestemmelse om, at man skal have bopæl her i riget for at have stemmeret, er naturligvis helt meningsfyldt. Det skal dog erindres, at den bestemmelse er ret gammel, og at verden har forandret sig betydeligt.

Jeg ser begrundelsen for, at man skal have ophold her i landet for at kunne bevare den i øvrigt givne ret til som statsborger i Danmark at udøve stemmeafgivelse, deri at det er vanskeligt under et langt ophold i udlandet at følge tilstrækkeligt med i, hvad der sker i samfundshusholdningen Danmark, altså i det politiske liv i Danmark, og at man derfor kan være ude af stand til at træffe